

mojo sobo. S križevim potom rijem počasi naprej. Ta teden upam nekaj podob odposlati. Tačas se malo oddahnem in potem Vam kaj izporočim.

V Postojni je vse utihnilo; doslej še nisem dobil odgovora, pač pa iz Vipave povabilo, naj osnutek tja pošljem. Konec februarja pojdem sam v Vipavo in takrat bom izvedel, ali Vipava ali Postojna. (V Postojni je strop v svetišču in v ladji slikal od l. 1876. do 1882. Domenico Fabris. Op. pis.) Kakor hitro bo odločeno, Vam hočem izporočiti. Ako se v enem ali drugem kraju pogodimo, bi Vam nekaj skiciranih figur poslal, katere bi Vi ali oni Vaš součenec, o katerem ste mi govorili, o prostih urah lahko po naravi izrisali, se razume, za plačilo; torej je treba, da delo prej dobim, preden Vam bom mogel pisati.

Pri meni slika Borovsky akvarele. In Vi? Ste že brali v Dantejevem peklju, kar piše v Ugoliniu? To omenjam radi Vaše kompozicije „Ugolino“. Ste imeli že priliko opero v „Fenice“ slišati? Dolgega časa, vem, da ne prodajate v Benetkah, posebno sedaj ne, ko so dnevi kratki in meseca februarja Carneval — pust vedno kaj novega prinese. Več v prihodnjem pismu. Zdravi in pridni! Vaš Wolf.

Maj 1876: Ljubi Šimen! Na Vaše zadnje pismo naj Vam precej odgovorim. Na poprejšnja nisem odgovoril, ker nisem vedel nič gotovega povedati. Tudi še danes ne vem nič pozitivnega, torej Vam morem le svetovati, da si za čas počitnic za delo preskrbite. Name se ni treba zanašati, ker še sam nič gotovega ne vem. Ko kaj gotovega izvem, Vam izporočim. Ako v tem času sami delo dobite, toliko bolje za Vas, ker si lahko izvolite, ali svoje delo, ali pa, da boste meni pomagali, kar bi Vam v denarnem oziru bolje kazalo. Toliko za danes. Kadar bom kaj gotovega izvedel, Vam bom pisal, kako in kaj. —

Vešeli me, da rišete akt za premijo, ker se boste pri tem delu veliko naučili, ako namreč tisti del, ki ga prvi dan rišete, drugi dan pri anatomiji ponavljate in zopet pri anatomiji tisti del dan preje dobro opazujete, ki ga drugi dan rišete.

Ker sami pišete, da bi težko svoje součence prekosili, Vam želim, da pri izkušnji vsaj drugi ostanete, če ne prvi. Nedavno je bil g. Volčič, oče, pri meni. Posvetovala sva se, kaj bi se dalo v zadevi Palmove kopije za Vas storiti. Upam, da Vam Volčič v kratkem denar pošlje.

Bodite zdravi in dobre volje. S časom bo že bolje.

Junij 1876: O počitnicah boste imeli priliko delati pri meni v Vipavi. Meseca julija bom tam. Kdaj iz Ljubljane odidem, bom že pisal. Pišite mi o priliki, koliko plače na mesec zahtevate; hrana je prosta. Ne mudi se z odgovorom, da le do konca tega meseca izvem. Te praznike, mislim, bo gospod Volčič kaj storil v Vašo korist. Kadar mu pišete, priložite v njegovo pismo še pismo zame, mi ga bo že izročil. Zdravi!

Wolfov učenec se sme smatrati tudi Ludovik Grilc (1851—1910), čeprav je prišel k Wolfu že precej pozno, ko je bil že 26 let star in ko je bil že nekaj let portretnik na Reki v Gorici. L. 1877. je prišel k Wolfu zlasti z namenom, da bi se pri njem naučil slikati al fresco; slikal je pri Wolfu v Vipavi. Nekaj pisem, ki jih pisal Wolf Grilcu, se je ohranilo. Pisana so nemško.

1878, 1. julija: Ljubi mojster Grilc! V slučaju, da dobim delo, ki bi ga moral s pomočniki izvršiti, sporočite mi, kdaj bi mogli z Reke priti in kake pogoje bi stavili?

(Konec.)

Veselemu otroku.

Zložil Silvin Sardenko.

Otrok ti moj, le smej se, smej,
kot črešnjev cvet s pomladnih vej!
To bil bi neodpusten greh,
brani ti tebi sladki smeh.

Saj pride dan, saj pride dan,
nevabljen, nepričakovan;
ko smehom se obrazek tvoj,
odvadi, kakor se je moj.

